

nélkül viseli betegsége terhét, s betegségében és szenvedésében most már nem nyugót és igát, hanem különleges hivatást lát. (*Paul Gal-land: Témoignage d'un malade non guéri. La Vie Spirituelle* februári számában.)

Az orvostudományi kutatómunka is beleilleszkedik a Théas-féle elgondolásba: kérlelhetetlenül az igazságot szolgálja és eltávolít Lourdes közeléből minden hamisságot és ál-értéket. Semmi szükség arra, hogy a lourdesi Szűzanya dicsőségkoronájába hamis gyöngyöket fűzzünk.

TOLNAI TÁJ

*Ameddig ellátsz, dombok és akácok.
Balra csermelyt, egy sor nyárfát találsz.
A mezőn által eperfák vonulnak
s arra kijebb virágozik már a hárs.*

*Falumtól idáig rozs-búzaföldek
s napraforgó, zöldelő tengeri.
Szemed így nyár felé e görbe tájon
a világ minden színét megleli.*

*Mintha csak hirmondóul hagyták volna,
ágaskodik délen öt jegenye.
Még lejjebb fenyőcsoport. Ház fehérlik.
S ég felé nyúl egy kis torony hegye.*

*Alattuk sarjadó rét. Szerke boglyák.
A fénytől, mit a hulló nap még lehint,
ezüst kígyó a kanyargó Kapos;
eltűnik néhol, felcsillan megint.*

*Túl rajta fűzfák. Mint egy piros hernyó;
tehervonat húz döcögve keletnek.
Idébb a malom kéménye pöfékel,
kormos füst jelzi, merre, hol meredhet.*

*A faluból csak négy-öt kazal látszik.
Lombok közé bújt, mint a hegy felette.
Sötétes háttér északon az erdő,
a ráboruló nagy kékségbe veszve.*

*Nézz hátra. Mintha egész sora égne
ott nyugaton a dűlőmenti fáknak.
Már alkonyodik. Jó lesz hazamenni.
Holnap nekifogunk az aratásnak.*

Hegedüs László